

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 28. juna 2024. godine
Br. Ref.: RK 2456/24

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI286/23

Podnositeljka

Feride Marevci

Zahtev za ocenu ustavnosti presude [Rev.br. 380/2023] Vrhovnog suda
od 02. oktobra 2023. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija
Nexhmi Rexhepi, sudija
Enver Peci, sudija i
Jeton Bytyqi, sudija

Podnosilac zahteva

- Zahtev je podnet od Feride Marevci, sa prebivalištem u Prištini (u daljem tekstu: podnositeljka zahteva).

Osporena odluka

2. Podnositeljka zahteva osporava presudu [Rev.br. 380/2022] Vrhovnog Suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Vrhovni sud) od 02. oktobra 2023. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti osporenog akta, kojom su podnositeljki zahteva navodno povređena njena osnovna prava i slobode zagwarantovana članovima 24. [Jednakost pred zakonom] i 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), u vezi sa članovima 14. (Zabrana diskriminacije) i 6.1. (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavovima 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 25. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 26. decembra 2023. godine, podnositeljka zahteva je predala zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 16. januara 2024. godine, predsednica Suda je odlukom Br. GJR.KI286/23 imenovala sutkinju Selvete Gërzhaliu-Krasniqi za sutkinju izvestiteljku i odlukom KSH. KI286/23 imenovala članove Veće za razmatranje, u sastavu sudija: Radomir Laban (predsedavajući), Remzije Istrefi-Peci i Enver Peci (članovi).
7. Dana 19. januara 2024. godine, Sud je obavestio podnositeljku zahteva o registraciji zahteva. Istog dana, kopija zahteva podnosioca zahteva poslata je Vrhovnom sudu.
8. Dana 11. marta 2024. godine, sudija Jeton Bytyqi položio je zakletvu pred Predsednicom Republike Kosovo, čime je započeo svoj mandat u Sudu.
9. Dana 30. aprila 2024. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sutkinje izvestiteljke i jednoglasno je preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

10. Na osnovu spisa predmeta, podnositeljka zahteva je bila u radnom odnosu u Osiguravajućem društvu „Dardania“ u Prištini (u daljem tekstu: poslodavac), od 1. marta 2003. do 14. januara 2010. godine kada je podnela zahtev za raskid ugovora o radu. Podnositeljka zahteva je navela da joj je od 1. januara 2008. do 2. februara 2009. godine poslodavac isplatio samo 50 odsto plate utvrđene ugovorom o radu, uz obrazloženje da će ostatak biti isplaćen kada se njena materijalna situacija popravi. Podnositeljka zahteva je poslodavcu uputila dva zahteva, 14. januara 2010. i 8. juna 2012. godine, preko kojih je tražila iznos neostvarene zarade, ali nije dobila odgovor.
11. Dana 10. jula 2012. godine, podnositeljka zahteva je podnela tužbu Opštinskom sudu u Prištini protiv poslodavca, kojom je tražila da se poslodavac prinudi da joj isplati neostvarene zarade u iznosu od 4.563,00 (četiri hiljade petsto šezdeset tri) evra.

12. Poslodavac je osporio tužbeni zahtev podnositeljke zahteva i obrazložio da su odlukom odbora plate svim zaposlenima smanjene na vrednost od 50 odsto. Poslodavac je naglasio da su radnici pogođeni ovom odlukom imali mogućnost da ulože žalbu na tu odluku, ali to nisu učinili. Prema navodima poslodavca, na osnovu člana 78. i 79. Zakona o radu, zahtev podnositeljke zahteva je zastareo, jer je rok za podnošenje zahteva za ova pitanja 30 dana.
13. Dana 17. decembra 2014. godine, Osnovni sud u Prištini (u daljem tekstu: Osnovni sud) je presudom [C.br. 1878/12] usvojio tužbeni zahtev podnositeljke zahteva; prinudio poslodavca da nadoknadi neostvarene zarade za period od 1. marta 2008. godine do 28. februara 2009. godine u iznosu od 4.563,00 (četiri hiljade petsto šezdeset tri) evra, trust penzione štednje u iznosu od 565,00 (petsto šezdeset i pet) evra i porez u iznosu od 367.90,00 (trista šezdeset sedam evra i devedeset centi). Osnovni sud je obrazložio da prema članu 87. Zakona o radu br. 03/L-212 svi zahtevi iz radnog odnosa u novcu zastarevaju u roku od 3. (tri) godine od dana podnošenja zahteva. Dok, članom 371. Zakona o obligacionim odnosima utvrđeno je da potraživanja zastarevaju za 5. (pet) godina, ako zakonom nije određen drugi rok zastarelosti. Osnovni sud je istakao da „*tužilja tužbom traži realizaciju potraživanja iz radnog odnosa u novcu i zakonski rok za zastarelost takvih potraživanja prema Zakonu o radu predstavlja rok od 3 godine*“ i „*podnela je tužbu u ovom roku*“.
14. Poslodavac je podneo žalbu Apelacionom sudu na odluku Osnovnog suda, zbog pogrešnog utvrđivanja činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava.
15. Dana 23. maja 2019. godine, Apelacioni sud je presudom [Ac.br. 781/16] usvojio žalbu poslodavca; poništio presudu Osnovnog suda i vratio predmet na ponovno odlučivanje. Apelacioni sud je obrazložio da „*činjenično stanje nije na pravičan i potpun način utvrđeno u vezi sa odlukom o smanjenju plate, jer sud nije dovoljno ispitao činjenično stanje, i u spisima predmeta nema odluke o smanjenju plate, koje u konkretnom slučaju prvostepeni sud nije izveo kao dokaz, uprkos činjenici da je usvojio tužbu.*“ Apelacioni sud je istakao da „*u ponovnom postupku sud treba da odstrani navedene povrede, na način da u glavnom ročištu izvede dokaze o odlučnim činjenicama i dokaze koje predlažu stranke u sporu.*“
16. Dana 23. jula 2020. godine, Osnovni sud je u ponovljenom postupku usvojio tužbeni zahtev podnositeljke zahteva; prinudio poslodavca da podnositeljki zahteva isplati novčanu naknadu u iznosu od 4.563,00 (četiri hiljade petsto šezdeset tri) evra, godišnju kamatu od 8 odsto, uplatu penzijskog doprinosa u iznosu od 565,00 (petsto šezdeset pet) evra i porez u iznosu od 367,90 (trista šezdeset sedam evra i devedeset centi). Osnovni sud je argumentovao da se na osnovu bankovnog izveštaja konstatuje da poslodavac podnositeljki zahteva nije isplatio iznos koji je naveden u ugovoru o radu, već 50 odsto manje. Sud je naglasio da poslodavac nije dostavio nijednu odluku odbora kojom je tvrdio da je svim zaposlenima plata smanjena za 50 odsto. Pošto je smanjenje plate izvršeno bez ikakve odluke, podnositeljka zahteva nije imala priliku da isti ospori.
17. Poslodavac je podneo žalbu Apelacionom sudu protiv presude Osnovnog suda, zbog pogrešnog utvrđivanja činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava.
18. Dana 12. juna 2023. godine, Apelacioni sud je usvojio žalbu poslodavca kao osnovanu. Apelacioni sud je obrazložio da prema članu 87. Zakona o radu „*svi zahtevi iz radnog odnosa u novcu zastarevaju u roku od tri godine, od dana podnošenja zahteva*“. U konkretnom slučaju, Apelacioni sud je naglasio da je podnositeljki zahteva plata smanjena 1. marta 2008. godine, dok je podnositeljka zahteva podnela tužbeni zahtev 12. jula 2012. godine, odnosno van zakonskog roka od 3 godine. Sud je istakao da je i od

28. februara 2009. godine, kada je podnositeljka zahteva podnela zahtev poslodavcu za isplatu razlike plata, pa do 12. jula 2012. godine kada je podnela zahtev, protekao rok od 3 godine.

19. Podnositeljka zahteva je podnela reviziju Vrhovnom sudu protiv presude Apelacionog suda, zbog suštinske povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.
20. Dana 2. oktobra 2023. godine, Vrhovni sud je odbio reviziju podnositeljke zahteva kao neosnovanu sa obrazloženjem da je presuda Apelacionog suda bila pravična i zakonita. Vrhovni sud se složio sa tumačenjem Apelacionog suda da je tužbeni zahtev podnositeljke zahteva podnet van zakonskog roka od 3 godine.

Navodi podnosioca zahteva

21. Podnositeljka zahteva ističe da je njen tužbeni zahtev podnet u zakonskom roku utvrđenom članom 87. Zakona o radu, kojim je propisano da sva potraživanja iz radnog odnosa zastarevaju u roku od 3. godine od dana podnošenja zahteva.
22. Podnositeljka zahteva ističe da Apelacioni sud tokom prvog razmatranja žalbe uopšte nije pomenuo pitanje zastarelosti tužbenog zahteva, ali je u postupku ponovnog suđenja odbio tužbeni zahtev upravo zbog zastarelosti.
23. Podnositeljka zahtev navodi da su Apelacioni i Vrhovni sud pogrešno protumačili član 87. Zakona o radu, čime su joj povredili ustavna prava zagarantovana članovima 24. i 31. Ustava, u vezi sa članom 6. EKLJP-a.
24. Podnositeljka zahteva ističe da su nalazi Apelacionog i Vrhovnog suda, da je podnositeljki zahteva plata smanjena od 1. marta 2008. godine i da je ista nastavila da radi, nepravični i neodrživi nalazi, jer se 1. mart 2008. godine ne smatra datumom podnošenja zahteva, kako je utvrđeno u članu 87. Zakona o radu.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 24.

[Jednakost pred zakonom]

1. Pred zakonom su svi jednaki. Svako ima pravo na jednaku zakonsku zaštitu, bez diskriminacije.

[...]

Član 31.

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

1. Svakome se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih nadležnosti.

[...]

ZAKON BR. 03/L-212 O RADU

Član 87.

Rok zastarevanja

Svi zahtevi iz radnog odnosa zastarevaju u okviru roka od tri (3) godine od dana podnošenja zahteva.

ZAKON BR. 04/L-077 O OBLIGACIONIM ODNOSIMA PODGLAVLJE 2

ROK ZASTARELOSTI

Član 352.

Opšti rok zastarelosti

Potraživanja zastarevaju za pet (5.) godina, ako zakonom nije određen neki drugi rok zastarelosti.

Ocena prihvatljivosti zahteva

25. Sud prvo razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i predviđeni dalje Zakonom i Poslovníkom.
26. S tim u vezi, Sud se prvobitno poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Nadležnost i ovlašćene strane] Ustava, u vezi sa stavom 4. člana 21. [Opšta načela], koji utvrđuju:

Član 113.

[Jurisdikcija i Ovlašćene Strane]

„1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.“

[...]

Član 21.

[Opšta načela]

[...]

4. Ustavom utvrđena prava i osnovne slobode važe i za pravna lica, onoliko koliko su izvodljiva.

27. Sud u nastavku razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio kriterijume prihvatljivosti, utvrđene dalje u Zakonu, odnosno u članovima 47, 48. i 49. Zakona, koji utvrđuju:

Član 47.

[Individualni zahtevi]

„1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pokrenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva“.

Član 48.

[Tačnost podneska]

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori“.

Član 49.

[Rokovi]

„Podnesak se podnosi u roku od četiri (4.) meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta...“.

28. U pogledu ispunjenosti navedenih kriterijuma, Sud ocenjuje da je podnositeljka zahteva ovlašćeno lice, u smislu člana 113.7. Ustava; osporava ustavnost akta javne vlasti, odnosno presudu [Rev. br. 380/2023] Vrhovnog suda od 2. oktobra 2023. godine; nakon što je iscrpela sva raspoloživa pravna sredstva shodno članu 113.7 Ustava i članu

47.2 Zakona; da je precizirala Ustavom zagarantovana prava za koja tvrdi da su joj povređena, u skladu sa zahtevima iz člana 48. Zakona; i da je podnela zahtev u zakonskom roku od 4. (četiri) meseca, kako to predviđa član 49. Zakona.

29. Pored toga, Sud razmatra da li podnosilac zahteva ispunjava uslove prihvatljivosti, utvrđene u pravilu 34. [Kriterijum o prihvatljivosti] odnosno podpravilu (2), pravila 39. Poslovnika o radu, koji utvrđuje:

Pravilo 39.

[Kriterijum o prihvatljivosti]

(2) „Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim , ako je zahtev očigledno neosnovan, kada podnosilac/ praktična zahteva nije dovoljno dokazao/ la i potkrepio/ la svoju tvrdnju.“

[...]

30. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovanim“ u celini ili samo u vezi sa određenim navodom koji zahtev može sadržati. S tim u vezi, tačnije je nazvati ih „očigledno neosnovanim navodima“. Ove poslednje, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu se kategorisati u četiri odvojene grupe: (i) navodi koji su kategorisani kao zahtevi „četrtoog stepena“; (ii) navodi koja su kategorizovani sa „očiglednim ili evidentnim nedostatkom kršenja prava“; (iii) „nepotkrepljeni ili neopravdani“ navodi, kada je ispunjen jedan od sledeća dva podkriterijuma: a) kada podnosilac/teljka zahteva jednostavno citira jednu ili više odredbi Konvencije ili Ustava, ne objašnjavajući kako su one povređene, osim ako se na osnovu činjenica i okolnosti slučaja jasno pojavljuje povreda Ustava i EKLJP-a (vidi slučaj ESLJP-a [Trofimchuk protiv Ukrajine](#), br. 4241/03, odluka od 31. maja 2005. godine; vidi takođe [Baillard protiv Francuske](#), br. 6032/04, odluka od 25. septembra 2008. godine); i b) kada podnosilac/teljka zahteva ne iznese ili odbije da iznese materijalne dokaze, kojima bi potkrepio svoje navode (ovo se posebno odnosi na odluke sudova ili drugih unutrašnjih organa), osim slučajeva kada postoje vanredne okolnosti koje su van njegove kontrole i koje ga sprečavaju da to učini (na primer, kada uprava zatvora odbije da dostavi Sudu dokumenta iz dosijea dotičnog zatvorenika) ili ako sam Sud ne odluči drugačije (vidi slučaj Suda [KI166/20](#), podnosilac zahteva, *Ministarstvo rada i socijalne zaštite*, rešenje o neprihvatljivosti, od 5. januara 2021. godine, stav 43.), i na kraju, (iv) „zbunjujući i nejasni“ navodi (vidi slučajeve ESLJP-a, [Kemache protiv Francuske](#), br. 17621/91, presuda od 24. novembra 1994. godine, kategorija (i), [Juta Mentzen protiv Litvanije](#), br. 71074/01, odluka od 7. decembra 2004. godine, kategorija (ii) i [Trofimchuk protiv Ukrajine](#), prijava br. 4241/03, kategorija (iii).

Što se tiče navoda o povredi člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a

31. Podnositeljka zahtev navodi da su Apelacioni i Vrhovni sud pogrešno protumačili odredbu Zakona o radu u vezi sa zastarelošću tužbenog zahteva, čime su povredili pravo na pravičan i nepristrasan sudski postupak.
32. Sud ponavlja da nije sud četvrtog stepena i da nema dužnost da se bavi greškama u činjenicama ili pogrešnom tumačenju zakona koje su navodno napravili redovni sudovi, niti da preispituje nalaze redovnih sudova. (slučaj Suda, [KI81/20](#), podnosilac zahteva *Arbër Shkreli*, rešenje o neprihvatljivosti od 20. maja 2021. godine, stav 45-46; [KI116/20](#), podnosilac zahteva *N.T.Sh. „Edita-S.O.K“*, rešenje o neprihvatljivosti od 10. februara 2021. godine, stav 33-35;). Sud može intervenisati u slučajevima kada su odluke redovnih sudova „očigledno proizvoljne“ ili „očigledno nerazumne“ na štetu podnosioca zahteva (slučaj Suda, [KI145/20](#), podnosilac zahteva *Hafize Gashi*, rešenje o neprihvatljivosti od 26. marta 2021. godine stavovi 33-35, [KI83/21](#), podnosilac

zahteva Cerkin Ibishi, rešenje o neprihvatljivosti od 11. maja 2022. godine, stavovi 43-44).

33. Sud konstatuje da je podnositeljka zahteva bila u radnom odnosu kod poslodavca od 1. marta 2003. godine do 14. januara 2010. godine, kada je podnela zahtev za raskid radnog odnosa. Ugovorima o radu, zaključenim između podnositeljke zahteva i poslodavca, utvrđeno je da će plata podnositeljke zahteva biti u iznosu od 900, odnosno 800 evra. Međutim, od 1. marta 2008. godine poslodavac je podnositeljki zahteva isplatio 50 odsto manju platu od iznosa utvrđenog ugovorima o radu. Tako nešto nije bilo sporno među strankama. Međutim, poslodavac je obrazložio da je podnositeljka zahteva znala za odluku o smanjenju plate i da joj se nije protivila, pa je njen zahtev zastareo. S druge strane, podnositeljka zahteva je obrazložila da je poslodavac obećao da će joj nakon poboljšanja finansijske situacije nadoknaditi razliku neostvarenih zarada.
34. Sud primećuje da je Osnovni sud u svoje dve odluke, uključujući i odluku o ponovljenom suđenju, odlučio u korist podnositeljke zahteva, primoravajući poslodavca da podnositeljki zahteva nadoknadi razliku u neostvarenim zaradama. Osnovni sud je ocenio da poslodavac nije doneo nikakvu formalnu odluku o smanjenju plata svojim zaposlenima, pa podnositeljka zahteva nije imala mogućnost da ospori odluku koja u stvari uopšte nije postojala. Takođe, Osnovni sud je istakao da prema članu 87. Zakona o radu potraživanja iz radnog odnosa u novcu zastarevaju u roku od tri godine od dana podnošenja zahteva, gde u konkretnom slučaju zahtev podnositeljke zahteva nije zastareo.
35. Apelacioni sud, a zatim Vrhovni sud se nisu složili sa ocenom Osnovnog suda i odbili su tužbeni zahtev podnositeljke zahteva sa obrazloženjem da je zastareo. Obe ove instance su argumentovale da, iako nije postojala formalna odluka poslodavca za smanjenje plate na 50 procenata, podnositeljka zahteva je bila svesna da se njena plata uplaćuje manje od onoga što je predviđeno ugovorima o radu i nije preduzela nikakvu radnju da ospori istu. U vezi sa zastarelošću, redovni sudovi su obrazložili da je od 1. marta 2008. godine, kada je podnositeljka zahteva bila upoznata sa smanjenjem plate, do 12. jula 2012. godine kada je podnela tužbeni zahtev, istekao rok od 3. godine za podnošenje potraživanja iz radnog odnosa, kako je utvrđeno članom 87. Zakona o radu, pa je potraživanje zastarelo.
36. Podnositeljka zahteva osporava obrazloženje redovnih sudova i smatra da su pogrešno protumačili član 87. Zakona o radu u pogledu zastarelosti potraživanja, kojim je predviđeno da rok zastarelosti za sva potraživanja iz radnog odnosa u novcu zastareva u roku od tri (3.) godine, od dana podnošenja zahteva.
37. Sud ističe da su pitanje zastarelosti potraživanja iz radnog odnosa, kako je to utvrđeno Zakonom o radu, ocenjivali redovni sudovi koji imaju nadležnost da takvu ocenu daju i Sud to ne može osporiti. Redovni sudovi su dovoljno obrazložili svoje odluke u vezi sa zastarelošću potraživanja i nisu doneli proizvoljne ili očigledno nerazumne odluke.
38. Sud ističe da je tokom sudskog procesa, u svim instancama, podnositeljka zahteva imala priliku da iznese sve svoje dokaze i argumente u vezi sa radnim sporom. Podnositeljka zahteva je tužbenim zahtevom u Osnovnom sudu, revizijom u Vrhovnom sudu i odgovorima na žalbe poslodavca imala mogućnost, i u stvari adresirala je sva pitanja, uključujući i zastarelost zahteva. Podnositeljka zahteva ne pokreće nikakvu proceduralnu manjkavost koje je moglo da naruši regularnost sudskog procesa i da je dovede u nepovoljan položaj sa protivnom stranom.

39. Sud ističe da navodi podnositeljke zahteva o povredi člana 31. Ustava, u vezi sa članom 6. EKLJP-a, u pogledu zastarelosti potraživanja iz radnog odnosa, pripadaju navodima „četrtoq stepena“, i trebaju se odbiti kao očigledno neosnovanim.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.1 i 113.7 Ustava, godine članovima 20 i 47. Zakona i pravilima 34. (2) i 48. (1) (b) Poslovnika o radu, dana 30. aprila 2024. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama i, u skladu sa članom 20.4 Zakona, objavi isto u Službenom listu.
- III. Ovo rešenje stupa na snagu na dan objavljivanja u Službenom listu Republike Kosovo, u skladu sa stavom 5. člana 20. Zakona.

Sudija izvestilac

Selvetë Gërxhaliu-Krasniqi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani